

พางอซีเดอว่าอ๊าทู่

พางอซีเดอว่าอ๊าทู่

ปฆาแกวี๊ต่า ธนจันทร์ ก่าโหย่

ปฆาแกวี๊ต่าฆอ ศรัณย์รักษ์ สันติอรุโณทัย

โครงการพัฒนาการเรียนการสอนแนวทางทวิภาษา (ไทย-กะเหรี่ยงสกอร์)

โครงการร่วมมือระหว่าง สพฐ. สพป. เชียงใหม่ เขต 6 และมูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์

สนับสนุนโครงการโดยมูลนิธิเกื้อฝันเด็ก

Supporting the Mother Tongue Based Multilingual Education (MTB-MLE) project

in Ethnic Minority Communities in Thailand: Sgaw Karen-Thai

Financially supported by Child's Dream Foundation

Joint project between FAL & OBEC

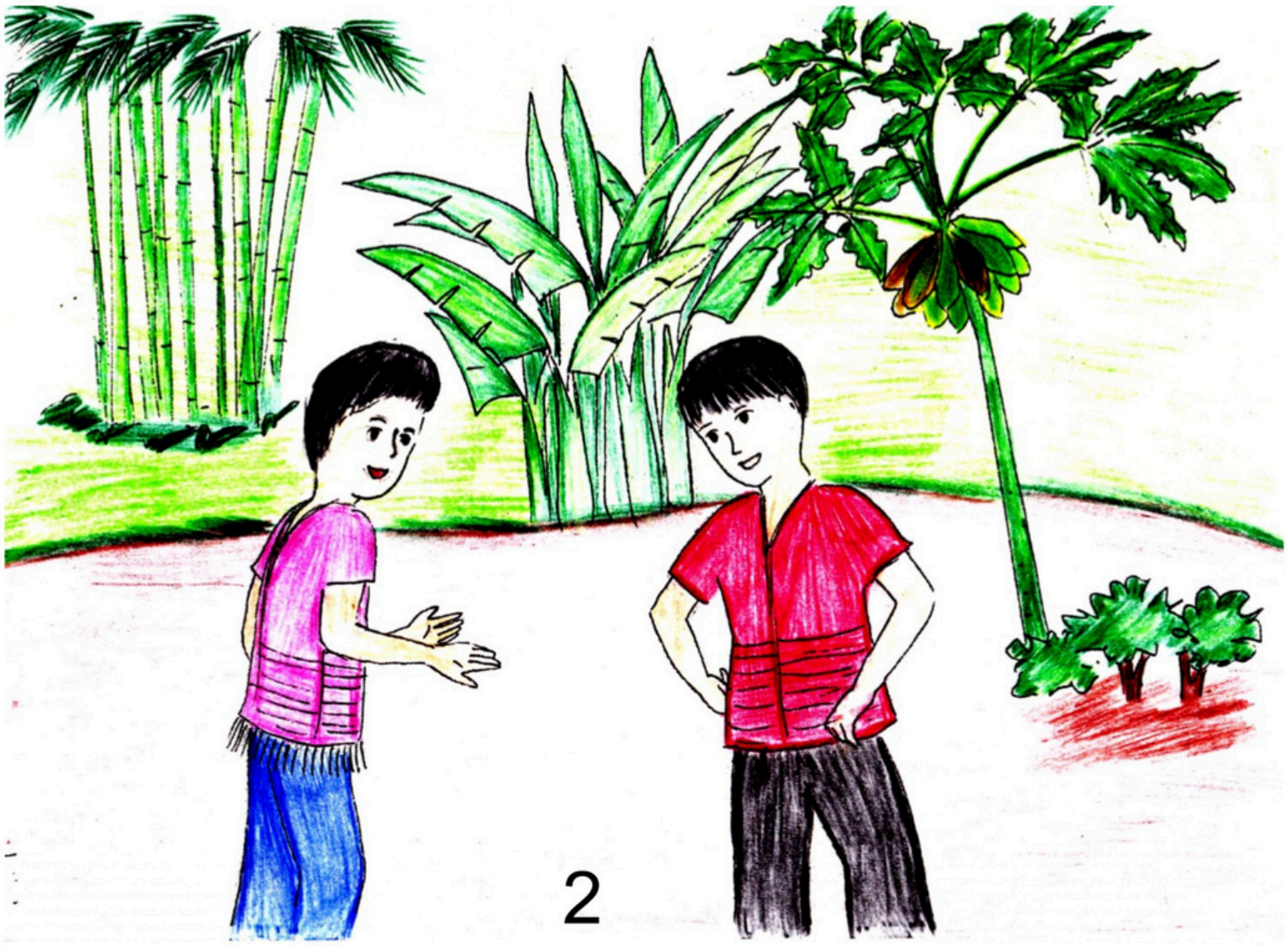
ต่า ล่อ เล๊อ อ่า แปฆ ด๊อ ต่า ซู ต่า ซ่า เต่อ บลื๊อ เล๊อ อ่า มี อ๊า แก๊ พาซู อ๊า ต่า ล่อ อ่า ป่า ซี ลี เฮ่ ลอ เอ่ะ แว พา ซู

มื่อ เต่อ นี พาซู อ๊า เซ่อ ก๊อ แลโอ่ะ ออ

เล๊อ ต่า ล่อ ปู คี ฆา ชี่ นอแต๊ ก่อะ ก๊า

ต่า กว่า ต่า เก่อ พ๊อเก่อ ปา แต๊ แว บ่า

แล่ นา เน่อ เต๊อ มา ปล๊อ เน๊อ ต่า ล่อ

คี ฆา แต๊ เซ่อ ก๊อ ต่า มี่อะ ซู มี่อะ ซ๊ะ พาซู อ๊า เซ่อ ก๊อ แต๊ วี เก เล๊อ เด๊อ พาซู แล เซอ แว เล๊อ เด๊อ แม่ะ ญาพาซู เก ศอ เล๊อ อ๊า ต่า ล่อ ป โชโม เล๊อ เก่อ มา ปล๊อ อ๊า ต่า ล่อ โชโม่ แวเต๊อ ท่อ เต๊อ โจ่ พาซู กว่า ศอ ว่า เล๊ออ่า ป่า ซู แว

พาซู เมอ อ๊า แปล่ แล กล๊อ ว่า พาซู แต๊ แว น๊อ ต่า ซา เต๊อ เน่ อ่อะ เต๊อ เซ บลื๊อ เต๊อ โอ่ะ พาซู แต๊ แว กล๊อ เล่อะ เชว๊

อ๊า แปล จ๊า พาซู ว่า เน่อ มา ดี๊ เจ๊อ เก่อ เก มา เอ่ะ เจ่อ โพ อ๊า ล่อะ ชี่ นอ เจ๊อ เต่อ มา บ๊า ซ๊ะ ลอ มา เล่อะ เชว๊ อ๊า ว่า เต๊อ โอ่ะ เล๊อ พาซู ต่า พล๊า อ๊าเก่อ พ่อะ เก่อ ปา ปฆา ฮี่ โพ แล อ่อะ ฆื่อ อ๊า ต่า ซ่า เล่อะ เชว

โอ่ะ ดี๊ อ๊า ทู่ เดอ อ๊า ล่า แปฆ เน่ พาซู ฮู๊ ท่อ แล กว่า อ๊า ต่าซู ต่า ซ่า เต๊อ โอ่ะ น่อะ มี บ่า ซ๊ะฮะ ฆอ เล๊อ กล๊อ ตี่ะ ว่า เล่อะ เชว๊ เม่ เล๊อ ว่า แก๊ ต่า โร เป๊อ ล่อ เล๊อ ปฆาเก่อญอ แล อ่อะ ฆื่อ ต่า ซ่า เน่ ลอฮ

.....**ชายโง่กับต้นไผ่** .....

ณ บริเวณสวนผลไม้อุดมสมบูรณ์ด้วยผลไม้นานาชนิดซึ่งเป็นสวนของพาซู หลังจากที่พ่อได้เสียชีวิตไป ได้ทิ้งสวนให้พาซูไว้

วันหนึ่งเพื่อนของพาซูเดินทางมาเยี่ยมที่สวนทั้งสองก็นั่งคุยกันเพื่อนพาซูมองรอบๆสวน แล้วบอกว่าทำไม นายไม่พัฒนาสวนล่ะ

ทั้งสองคุยกันอย่างสนุกสนาน หลังจากนั้นเพื่อนของพาซูก็เดินทางกลับบ้าน

พาซูเดินเข้าไปที่สวนผลไม้ ก็คิดหาวิธีจะพัฒนาสวน คิดยังไงก็คิดไม่ออก แล้วก็มองไปที่ต้นไผ่ที่พ่อเคยปลูกไว้

พาซูให้ลูกน้องตัดต้นไผ่ พาซูบอกว่ามันเกะกะ ขายก็ไม่ได้ กินก็ไม่ได้ มันไม่มีประโยชน์อะไรเลย พาซูบอกให้ลูกน้องตัดออกให้หมด

ลูกน้องถามพาซูว่า “ต้นไผ่จะเอาอยู่ไหมนาย” ผมจะเอาไปทำที่นั่งให้ลูก ขพพาซูบอกว่า “ฉันไม่เอาแล้วถ้าอยากได้ เอาไปให้หมดเลย”

พอไม่มีต้นไผ่ล้อมรอบสวนผลไม้นานา ก็มีชาวบ้านเข้ามาขโมยผลไม้จนหมดสวน เหลือแต่ต้นและใบเท่านั้น

พาซูตื่นมาดูสวนผลไม้ไม่เห็นผลไม้ในสวนเหลืออยู่เลย เขาเสียใจมากที่ตัดต้นไผ่ทั้งหมดทิ้งไป เพราะต้นไผ่เป็นรั้วที่กันไม่ให้ใครเขามาขโมยผลไม้ได้

MTB MLE

Instructional and Learning Materials Repository